

HOTĂRÎRE
În numele legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 30 septembrie 2014 în mun. Chișinău

Hotărârea integrală întocmită la 09 octombrie 2014.

Judecătoria Ciocana
Instanța compusă din
Președinte de ședință

judecător
 grefier

Igor Mănăscuță
Cristina Obuhov

A CONSTATAT

Reclamanta BC„ProCredit Bank„, societate pe acțiuni, la data de 04 martie 2013 a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Valico Veaceslav, solicitând de a radia orice informații care lezează reputația profesională a reclamantei, publicate pe paginile pîrîtului Valico Veaceslav de pe rețelele de socializare, de a publica pe aceleași pagini web (www.odnoklassniki.ru și www.facebook.com) în aceeași rubrică și în același mod, dezmințirea informațiilor lansate anterior și scuzele aferente pentru ofensa adusă reclamantei BC„ProCredit Bank„, societate pe acțiuni și de a înceta imediat campania mediatică de defăimare a reclamantei și răspândirea informațiilor neveridice de orice natură care lezează sau pot leza reputația profesională a băncii, încasarea silită de la pîrîtul Valico Veaceslav a cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor înaintate reclamanta a arătat că, la data de 23 noiembrie 2009 a acordat pîrîtului Valico Veaceslav un credit în sumă de 60 000 lei cu termenul final de rambursare de 14 februarie 2011, luînd în considerație că pîrîtul Valico Veaceslav a încălcat graficul de rambursare a creditului, înregistrînd restanțe la credit, reclamanta a recurs la apărarea drepturilor sale pe cale judiciară.

La data de 25 octombrie 2012 Judecătoria Botanica, mun.Chișinău a emis hotărîrea nr.2-1082/12 prin care a admis integral acțiunea reclamantei și a dispus încasarea de la pîrîtul Valico Veaceslav a sumei datoriei în mărime de 30 210,48 lei și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reclamanta BC„ProCredit Bank„, societate pe acțiuni a pus în executare hotărîrea menționată prin intermediul executorului judecătoresc, întrucît pîrîtul a refuzat să execute benevol hotărîrea, mai mult ca atît din intenții necunoscute băncii, pîrîtul Valico Veaceslav a inițiat o companie de defăimare a reclamantului în rețelele de socializare.

La fel, reclamanta a menționat că, pîrîtul Valico Veaceslav, fiind un blogger dispune de un cerc larg de susținători pe rețelele de socializare, ceea ce imprimă declarațiile plasate pe profilul său al rețelilor de socializare (www.odnoklassniki.ru și www.facebook.com) un caracter mediatic de amploare, așadar, pîrîtul în mod intenționat, a răspîndit prin intermediul profilului său pe rețelele de socializare, informație neveridică și ofensatoare la adresa reclamantei, operand cu calificative inventate, cum sunt „extorcare„, „amenințare„, structură banditească„, și altele.

Astfel, reclamanta consideră declarațiile pîrîtului ofensatoare și consideră că acestea au generat unele consecințe nefavorabile băncii, încălcîndu-i drepturile acesteia, însă din comentariile altor persoane, generate ca urmare a plasării de către pîrîtul a informațiilor cu caracter calomnios pe profilul său al rețelilor de socializare (www.odnoklassniki.ru și www.facebook.com), rezultă incontestabil lezarea imaginii și a reputației profesionale a reclamantei și a inițiat o campanie de denigrare intenționată a reclamantei, îndemnînd alte persoane să răspîndească informația falsă și ofensatoare lansată de acesta.

În această ordine de idei reclamanta BC„ProCredit Bank„, SA, consideră că pîrîtul Valico Veaceslav nu a prezentat nici un temei al învinuirilor și declarațiilor ofensatoare lansate la adresa băncii, or acestea fiind inventate, nu pot fi probate, din acest motiv reclamanta a solicitat admiterea acțiunii .

Acțiunea a fost susținută în întregime în ședința de judecată de către reprezentantul reclamantului, în persoană lui Ciobanu Igor, împuternicit în baza procurii nr. 10 din 04 martie 2014.

Pîrîtul Valico Veaceslav nu s-a prezentat la proces fără nici un motiv, fiind înștiințat în modul convenit despre data ora și locul examinării cauzei, despre care fapt la dosar fiind anexată dovada citării legale (f.d. 42, 46).

1 Totodată instanța a stabilit că, pîrîtul Valico Veaceslav n-a contestat pretențiile reclamantei din acțiune și n-a adus careva dovezi în judecată.

1 Ascultînd explicațiile și argumentele reprezentantului reclamantei, în persoană Ciobanu Igor, studiînd materialele dosarului și administrînd probele acumulate, judecata găsește acțiunea neîntemeiată, care urmează a fi respinsă integral reieșînd din următoarele

considerente.

1 Astfel, instanța a stabilit că între părți la data de 23 noiembrie 2009 a fost încheiat un contract în baza căruia reclamanta a acordat pîrîtului Valico Veaceslav un credit în sumă de 60 000 lei cu termenul final de rambursare de 14 februarie 2011, iar luînd în considerație că pîrîtului Valico Veaceslav a încălcat graficul de rambursare a creditului, înregistrînd restanțe la credit, reclamanta a recurs la apărarea drepturilor sale pe cale judiciară, astfel încît la data de 25 octombrie 2012 Judecătoria Botanica, mun. Chișinău a emis hotărîrea nr.2-1082/12 prin care a admis integral acțiunea reclamantei și a dispus încasarea de la pîrîtului Valico Veaceslav a sumei datoriei în mărime de 30 210,48 lei și a cheltuielilor de judecată (f.d. 6-8).

1 Instanța a mai stabilit că reclamanta BC „ProCredit Bank”, SA a pus în executare hotărîrea menționată prin intermediul executorului judecătoresc, întrucît pîrîtul a refuzat să execute benevol hotărîrea.

1 De asemenea instanța a stabilit că pîrîtul a răspîndit prin intermediul profilului său pe rețelele de socializare, informații ce se referă la BC „ProCreditbank”, SA. În special pîrîtul în profilul său de pe rețeaua de socializare „odnoclasniki”, a menționat că „în anii 90 poporul era jefuit de bandiți...”, iar la moment acest lucru îl fac băncile, care prin diferite modalități nu vor rata ocazia să i-a totul, (f.d. 9) ,, toți acei care au o experiență negativă cu „ProCreditbank”, , nici nu vă închipuiți cîți oameni au suferit de la această „structură banditească”, (f.d. 20).

1 Instanța reține că reclamanta în acțiune a pretins încălcarea drepturilor sale la onoare și reputație profesională prin răspîndirea de către pîrît a informațiilor neveridice în campania sa de defăimare pe care a inițiat-o anume în rețelele de socializare, folosind în adresa reclamantei cuvinte „extorcare”, „amenințare”, „structură banditească”,.

1 Totodată, instanța n-a stabilit prin careva probe folosirii cuvintelor „extorcare”, și „amenințare”, de către pîrît, lucru care în conformitate cu art. 118 CPC RM, nu a fost probat de către reclamant.

1 De asemenea instanța atestă că pîrîtul în discursurile sale de pe rețelele de socializare s-a referit la general despre activitatea băncilor comerciale, în special că cetățenii pot nimeri într-o situație cînd banca să le ea toate bunurile pentru neexecutarea unor obligațiuni contractuale cu banca, evidențiind totodată în special activitatea BC „ProCreditbank”, în acest sens, deoarece reclamantul personal a fost pus în situația să fie acționat în judecată de către reclamant pentru neexecutarea obligațiilor contractuale.

37. Instanța reține că libertatea de exprimare reprezintă unul din fundamentalele esențiale ale societății democratice care asigură dezvoltarea ei și autorealizarea fiecărei persoane (Iladyside către Regatul Unit, 07.12.1976, §49). Cu toate acestea, nici libertatea de exprimare și nici apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale și vieții private și de familie nu sînt absolute și nu au prioritate una în fața alteia. Potrivit jurisprudenței CEDO, reputația persoanei fizice face parte din dreptul la respectul vieții private (cauza *Petrenco c. Moldovei*, hotărîrea din 30 martie 2010).

38. Instanța atrage atenția că articolul 3 alin.(1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, oferă tuturor persoanelor dreptul la libertatea de exprimare, iar libertatea de exprimare protejează atît conținutul, cît și forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează (art.3 alin.(2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare), astfel dreptul la libertatea de exprimare este aplicabil nu numai în cazul unei informații sau "idei" care sunt primite în mod favorabil sau privite ca inofensive sau ca o chestiune de indiferență, dar și al celei care ofensează, șochează sau deranjează Statul sau orice parte a comunității, adică aceasta mai acoperă și posibile recurgeri la exagerări sau chiar provocări (Hotărîrea CEDO din 24.02.1997 în cazul *De Haes and Gijssels c. Belgiei*, §47).

39. De asemenea instanța constată că prevederile art.7 din Legea cu privire la libertatea de exprimare diferențiază 3 tipuri de lezare a onoarei, demnității sau reputației profesionale: răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte; răspîndirea judecăților de valoare fără substrat factologic suficient; injuria. Cu referire la caz, reclamantul n-a concretizat în ce mod pîrîtul i-a încălcat onoarea și reputația profesională: a răspîndit relatări false cu privire la fapte; a răspîndit judecăți de valoare fără substrat factologic suficient; sau a încălcat dreptul reclamantei prin injurie, operînd cu aceste forme de încălcare a dreptului la general fără a specifica prin ce anume acțiuni, cum și în ce formă a încălcat dreptul la onoare și reputație profesională .

40. Instanța la fel ține cont de specificul noțiunii de „judecată de valoare”, care prezumă că persoana nu poartă răspundere pentru părerea expusă în privința unor evenimente, circumstanțe etc., veridicitatea cărora este imposibil de a se demonstra. Respectiv urmează de făcut o distincție clară între fapte și judecăți de valoare. Astfel, conform art.2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, judecata de valoare este definită ca o opinie, un comentariu, o teorie sau o idee care reflectă atitudinea față de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit, Fapt este un eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiții concrete de loc și timp și a căru veridicitate poate fi dovedită, iar Judecata de valoare fără substrat factologic suficient este judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată pînă la falsitate. La caz instanța consideră că pîrîtul a încercat să-și expună părerea în privința unor evenimente petrecute cu el însuși în relațiile civile cu reclamanta, deci acțiunile pîrîtului sînt în opinia instanței niște judecăți de valoare. Totodată, instanța consideră că judecățile de valoare ale pîrîtului au substrat factologic, deoarece părțile sau afla în relații contractuale, în urmă la care a apărut un proces judiciar în care reclamanta a avut cîștig de cauză.

41. Instanța reține că cerința de a dovedi veridicitatea judecăților de valoare este imposibil de a fi îndeplinită, deoarece adevărul afirmațiilor ce constituie judecăți de valoare nu poate fi dovedit, iar invocarea probei verității în acest caz ar constitui o încălcare a libertății de exprimare, parte fundamentală a dreptului asigurat de art.10 din Convenția Europeană (pct.61 din Hotărîrea CEDO din 21.12.2004 - cazul *Busuioc c. Moldovei*, cazul *Jerusalem c. Austriei* nr.26958/95, pct.42).

42. Totodată instanța menționează că, chiar și atunci cînd o declarație constituie o judecată de valoare, proporționalitatea unei imixțiuni poate depinde de faptul dacă există o bază faptică suficientă pentru declarația respectivă, deoarece chiar și o judecată de valoare, cu o bază faptică care s-o sprijine, poate fi excesivă (Hotărîrea CEDO din 01.07.1997 pronunțată în cazul *Obershlik c. Austriei*). La caz instanța notează că pîrîtul prin publicațiile sale în rețelele de socializare, folosind așa cuvinte ca „în anii 90 poporul era jefuit de bandiți...”, iar la moment acest lucru îl fac băncile, care prin diferite modalități nu vor rata ocazia să i-a totul, (f.d. 9) ,, toți acei care au o experiență negativă cu „ProCreditbank”, , nici nu vă închipuiți cîți oameni au suferit de la această „structură banditească”, (f.d. 20), nu este excesivă în sensul dreptului asigurat de art. 10 al CEDO, deoarece

expresia „structura banditească,” este luată de către pîrît în publicațiile lui în ghilimele, lucru care denotă intenția pîrîtilui a folosi expresii plastice, făcînd o aluzie la faptul metodei depozitării cetățenilor de banii de către instituțiile bancare, care încheie contracte civile cu aceste bănci, fiind în ultimă instanță depozitați prin intermediul unor procese judiciare de mijloacele bănești de către bănci .

43. De asemenea instanța consideră că restabilirea persoanei în drepturi poate avea loc doar dacă s-a constatat că informația răspîndită este falsă, deoarece caracterul defăimător al informației nu se prezumă, acest fapt trebuie de dovedit de reclamant conform prevederilor art.24 alin.(1) lit.b) din legea cu privire la libertatea de exprimare. La caz instanța consideră că reclamanta nu a încercat în nici un mod să dovedească că informația răspîndită de către pîrît este falsă .

44. Totodată, instanța atrage atenția că “Defăimarea” este un fenomen relativ, iar în cazul existenței unor dubii rezonabile cu privire la caracterul defăimător al informației, situația trebuie să fie interpreta împotriva restricționării libertății de exprimare conform art.25 alin.(6) din legea menționată mai sus.

47. Astfel, raportînd cele menționate mai sus la circumstanțele cauzei, cît și cu referire la pretențiile reclamantei, instanța consideră că nu a fost dovedită intenția pîrîtilui de a răspîndi informație fală și defăimătoare despre reclamantă, de a face enunțuri și judecăți de valoare fără substrat factologic despre reclamantă, deoarece ultima nu a adus dovezi destule care ar demonstra sau ar exclude faptele care au putut avea loc din publicațiile pîrîtilui .

48. De aceea, instanța consideră că pretențiile reclamantei sunt neîntemeiate, din care motiv instanța va respinge acțiunea reclamantei ca fiind neîntemeiată.

1 Pentru considerentele arătate mai sus, conform art. 7, 17, 18, 19, 24, 26, 28, 29 al Legii nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, art. 16 Codul civil RM, în conformitate cu art. 238-241 CPC RM , instanța de judecata,

A HOTĂRÎT

Se respinge integral acțiunea BC „ProCredit Bank”, împotriva lui Valico Veaceslav despre apărarea onoarei și reputației profesionale, ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel în 30 zile la Curtea de Apel Chișinău.

Președinte de ședință
judecător

Igor Mănăscuță.